

Stjärnstoft

Varifrån kommer all materia som bygger upp vårt universum?

Hur kan våra fysiska kroppar använda denna materia för sin uppbyggnad och vart tar den vägen när jag dör?

Finns det någon mening bakom materiens kretslopp?

Vilken roll spelar tiden och rummet?

Den materialistiska vetenskapens åsikter

För närmare fjorton miljarder år sedan var vårt nuvarande universums samlade energimängd koncentrerad till en enda pytteliten punkt. Denna exploderade (Big bang) och gav upphov till elementarpartiklar av olika slag mellan vilka reaktioner ägde rum. Detta gav upphov till bl.a. protoner (vätekärnor) som vid de extrema förhållanden som rådde kunde fusionera till heliumkärnor. Därigenom hade universums två lättaste grundämnen bildats. Förutsättningen för dessa processer var bl.a. att det redan nu fanns fyra universella krafter: gravitationen eller tyngdkraften, den starka och svaga kärnkraften samt elektromagnetismen.

Under den fortsatta utvecklingen bildades solar och planeter, som slog ihop sig till galaxer och galaxhopar. Aktiviteter inom solarna ledde till uppbyggnad av nya grundämnen. Solarna har en viss livslängd och flertalet slutar sina liv som järnklumpar, vars atomer sprids ut i universum när de sönderfaller. För att grundämnen, mera komplicerade än järn, skall kunna bildas, fordras jättestjärnor, som vid dödsprocesserna möjliggör detta.

Vårt solsystems samlade materia består alltså av grundämnen, bildade vid processer i samband med stjärnors födelse, liv och död - stjärnstoft.

Man måste beundra vetenskapen som genom skarpsinniga hypoteser och alltmer fulländad teknik lyckats göra ovanstående ytterst summariska beskrivning trovärdig. Men ju mer avancerad teknologi vi utvecklar desto fler frågetecken uppkommer.

Antimateria

Alla de materiepartiklar vi upplever har sin motsats i den s.k. antimaterien, som är i stort identisk med materiepartiklarna med undantag för den elektriska laddningen, som har omvänt tecken. Vid Big Bang antas att i stort lika mycket materia som antimateria bildades och all denna materia annihilade och övergick i ren energi med undantag för ett litet överskott av materia – det som nu är vårt fysiska universum. Vetenskapen kan inte förklara detta överskott av materia i förhållande till antimateria.

Enligt den moderna kvantfältteorin bildas partiklar och antipartiklar ständigt och jämt i det vi kallar vakuum som alltså inte är ett vakuum i detta ords egentliga betydelse. Livslängden på partiklarna är försvinnande kort och enligt gängse teorier måste energi tas från ett ingenting under en kort tidrymd. Men ett ingenting kan inte ha energi.

Mörk materia

Man upptäckte att galaxer roterar snabbare än vad de borde göra. Det måste finnas någon form av materia som inte beter sig som vanlig materia men som måste finnas om gjorda observationer även på andra plan skall kunna förklaras. Man vet inte vad denna mörka materia är och de teorier som framförts visar brister.

Mörk energi

De senaste årens forskning om universums expansion visar att denna accelererar, tvärt emot vad man tidigare trott. Detta måste bero på någon form av energi, den s.k. mörka energin, vilken inom vissa områden kan påverka den ”vanliga” materien, som inte alls är så dominerande som man trott. Enligt flera beräkningar skulle universums samlade energi bestå av 72% mörk energi, 23% mörk materia och 5% atomer av vanligt slag, inklusive någon procent av neutriner om dessa eventuellt har någon massa.

Elektricitet

Det vi kallar materia kan ha en elektrisk laddning och detta anses vara bakgrunden till alla de fenomen som vi benämner elektricitet. Vad denna egentligen är vet man inte men man talar om olika forskningsområden inom begreppet elektricitet: elektrisk laddning, elektrisk ström, elektromagnetism och elektrisk potential.

Analys av den materialistiska vetenskapens åsikter

Den etablerade vetenskapen har gett oss fantastiska möjligheter och i mångt och mycket underlättat den dagliga tillvaron. Alla fungerande, praktiska tillämpningar av teorier och hypoteser visar väl att dessa är riktiga och att det bara är en tidsfråga innan frågetecknen har rätats ut? En närmare granskning av vår vetenskaps grunder visar emellertid på brister; brister som blir alltmer uppenbara ju mer vetenskapen utvecklas. Jag tänker i fortsättningen påvisa dessa brister och ge alternativ till materialismens förklaringsmodeller.

Enligt dessa är vi uppbyggda av stjärnstoft som bildats i samband med och efter Big Bang. Att detta stjärnstoff kunnat organisera sig i levande väsen med förmåga att kunna iaktta och åtminstone delvis förstå vad det hela egentligen handlar om är helt och hållet evolutionens förtjänst, en evolution som i grunden är helt utan mening och vars orsakslösa orsak är slumpen eller tillfälligheternas spel. Tiden och rummet ”skapades” i samband med Big Bang och vad som dessförinnan eventuellt funnits kan man bara spekulera om även om seriöst menade hypoteser framkastas då och då.

Här måste man fråga sig: hur kan ett ingenting utan tid och rum ge upphov till vårt tids- och rumsbundna någonting? Och hur kan man för att gängse teorier skall kunna gälla ”låna” från detta ingenting och dessutom i de matematiska uträkningarna anta flera oändligheter?

Tolkningar av gjorda observationer har lett till fastställande av vissa naturkonstanter, som anses lika i hela vårt universum. Så menar man t.ex. att den högsta hastighet som finns är ljushastigheten även om detta nyligen ifrågasatts.

Man har även beräknat Plancklängden och Plancktiden, den kortaste sträcka respektive tid som finns. Men vi kan ju tänka oss att dela dessa värden eller höja ljushastigheten! Gör vi det kommer vi utanför de ramar, som den materialistiska vetenskapen sätter för vår tillvaro.

Ett grundläggande postulat inom materialismen är objektivitetspostulatet som utgår från att materien är det primära och att allt annat som tankar, elektricitet etc. är följdverkningar av i grunden rent materiella processer. En närmare analys av materien visar emellertid att den s.k. fysiska materien fysiskt sett är tomrum - den minsta ”partikeln” skulle enligt supersträngsteorin vara vibrerande strängar av energi, energi som man saknar definition på.

Andra postulat, som den kausala determinismen, lokalitetsbegreppet och epifenomenalismen saknar vetenskaplig relevans.

De läror som materialismen stöder sig på kan heller inte anses vetenskapligt verifierade.

Termodynamiken förutsätter att det finns ett slutet rum men var finns detta?

Relativitetläroarna står i viss motsättning till kvantmekaniken som i sin tur hittills huvudsakligen anses röra mikrokosmiska fenomen – det innebär att helt olika lagar råder ”i det lilla” jämfört ”med det stora”.

De flesta forskare är väl övertygade om evolutionen, mängden sannolikhetsbevis för denna är tusenfaldiga. När det gäller mekanismerna bakom denna råder det delade meningar – ingen teori kan anses vetenskapligt heltäckande.

När nu så mycket inom den materialistiska vetenskapen är ovetenskapligt, hur kan den då ha lett till att praktiska tillämpningar fungerar? Svaret torde vara att man gjort iakttagelser i vad vi skulle kunna kalla det materialistiska rummet (studier på materiella processer) och dragit konsekvenserna av dessa. Vad man saknar är en helhetssyn där icke-fysiska fenomen kan ge svar på de olösta frågorna.

Tredje testamentets energilära

Tredje testamentets skapare, dansken Martinus, har beskrivit och analyserat bl.a. kraft- och energibegreppet i sitt huvudverk Livets Bog. Hans samlade produktion utgör en andlig vetenskap som visar på en världsbild i vilken den materialistiska vetenskapen utgör en nödvändig del i vår utveckling mot en totalvetenskap, där ”allt är mycket gott”. Jag skall i fortsättningen försöka göra en ytterst koncentrerad sammanfattning av några av Martinus tankar. För att få full förståelse av hans analyser måste jag hänvisa till Martinus egna skrifter. Avsikten med denna artikel är att visa att många av den materialistiska vetenskapens frågetecken kan uträtas med hjälp av den andliga vetenskap som Martinus samlade verk utgör.

Grundläggande begrepp

Upplevelse

För att en upplevelse skall kunna äga rum fordras ”något” som kan upplevas samt ”någon” som upplever detta. Förutsättningen för att något skall kunna uppfattas är att det i sig innehåller kontraster, som kan registreras av någon.

Något, d.v.s. världssalltet, består av energi av olika slag och i olika kombinationer under ständig omvandling. För detta fordras kraft.

Något kan inte komma ur ingenting lika lite som något kan bli till ingenting. Ingenting kan f.ö. inte förekomma i världssalltet annat som en tänkt motsats till någonting. Som nämnts baseras all upplevelse på kontraster mellan olika energikombinationer; ett ingenting kan därför inte skapa förutsättning för upplevelse.

Något har alltid funnits och kommer alltid att finnas, dock under ständig förvandling.

Någon, den upplevande, jaget i ett levande väsen, måste i sig utgöra en kontrast till energi- eller rörelsevärlden. En fast punkt eller total stillhet som kontrasterar till energivärldens rörelser – en rörelse kan inte uppleva en annan rörelse, för upplevelse fordras en mot rörelserna kontrasterande fast punkt, jaget.

Jaget i det levande väsendet är alltså evigt och oföränderligt men tack vare att det till sig knutit en skapar- och upplevelseförmåga kan det manifesteras sig i energivärlden i olika skepnader i utvecklingsbanor, reglerade av särskilda kosmiska skapelseprinciper.

Jaget i sig är osinnligt och har definitionen ”något som är”. Martinus analyser visar att detta är det enda reella i tillvaron; allt annat såsom skapar- och upplevelseförmågan och det upplevda utgör en illusionsprincip som garanterar jaget evig livsupplevelse.

All upplevelse är subjektiv och möjliggörs av att energikombinationer, knutna till jaget i form av sinnesorgan etc. reagerar med omvärldsenergierna. Objektiva begrepp skapas när skilda jag på ungefärliga utvecklingsstadier (samma art) kommer överens om att benämna vissa fenomen som objektiva (se tid och rum nedan).

Energi, kraft och materia

Den materialistiska vetenskapens energibegrepp utgörs enligt Martinus av sex grundenergier som samtliga ingår i allt upplevbart samt en ”överordnad” moderenergi med nära anknytning till jaget. Grundenergierna är instinkt-, tyngd- (explosion), känslö- (köld), intelligens-, intuitions- samt minnesenergi, där instinktenergien är lägst vibrerande (genomträngande) och intuitionsenergien har högst frekvens. Under utvecklingens gång kommer jagets förmåga att kunna använda sig av de olika energierna att skifta inom ramen för de kosmiska skapelseprincipernas agerande vilket garanterar en evig in- och utveckling i spiralkretslopp.

All kraftutlösning i tillvaron orsakas av att balansen mellan tyngd- och känslöenergierna förändras, något som alltid beror på jagens agerande, antingen som automatfunktion eller som direkt viljeutlösning. Denna består huvudsakligen av de intellektuella energierna intelligens, intuition och minne som kan påverka de materiebildande tyngd- och känslöenergierna så att kraft utlöses. Varje ämne, fysiskt som psykiskt, innehåller de konträra energierna tyngd och känsla vilket innebär spänning. När balansen rubbas "frigörs" en del av den utlösta spänningen som kraft. Gravitationen, tyngdkraften (ej tyngdenergi) utlöses som automatfunktion på grund av de intellektuella energiernas agerande med tyngd-känslöenergierna.

All materia, fysisk som psykisk (elektromagnetism i vidsträckt betydelse eller andlig) utgörs av de sex grundenergierna i olika proportioner. Gränsen mellan fysisk och psykisk materia är helt beroende av var i utvecklingen det observerande jaget befinner sig. För oss människor går gränsen vid elementarpartiklarna "nedåt" och galaxhopar "uppåt". För en atomindivid med dagsmedvetande på det fysiska planet upplevs det vi kallar elektricitet som påtagligt fysisk inom vissa frekvensområden medan en universumindivid finner sig omgiven av andra universumindivider. Detta kan tyckas nog så fantastiskt men är funktioner av i första hand perspektivprincipen, en av de kosmiska skapelseprinciperna samt av tidens och rummets relativitet.

Varje upplevande något (jag) som är dagsmedveten på det fysiska planet (utvecklat "fysiska sinnesorgan") befinner sig i sitt mellankosmos och har över sig sitt makrokosmos och under sig sitt mikrokosmos. Dessa olika kosmos gränser är alltså inte absoluta utan är helt avhängiga av var i utvecklingen väsendet upplever. Primärt (inom illusionernas ram) är all materia andlig eller elektromagnetisk i vidsträckt bemärkelse. När ett jag vill skapa sig en fysisk kropp utvecklar det i grunden andliga energikombinationer, sinnesorgan, som vid reaktioner med omvärldsennergikombinationerna ger jaget föreställningen om fasta, flytande och gasformiga "fysiska" ämnen. Analyserar vi ett vilket som helst "fysiskt" ämne finner vi att det består av partiklar och tomrum. Tomrummet är totalt dominerande. Detta gäller för såväl universumindivider som elementarpartiklar. Någonstans kommer vi till en gräns för vad de skapade "fysiska" sinnesorganen kan registrera. För vårt vidkommande motsvaras denna gräns av ljushastigheten. Kommer vi bortom denna är vi utanför våra fysiska sinnesorgans domäner och kan antingen förneka att det finns något annat bortom eller acceptera en andlig eller psykisk värld oåtkomlig för direkt fysisk forskning, även om denna kan ge indikationer om att det finns "något".

Ljushastigheten, tid och rum

Vad innebär då ljushastigheten? Fysiskt sett upplevs ljuset fara fram i rummet med ljushastigheten, c . Psykiskt sett innebär upplevelsen av c detsamma som all annan upplevelse: ett upplevande jag, detta jags skapelse- och upplevelseförmåga samt det upplevda. Detta i sin tur består av rörelser och rörelsekombinationer eller synonymt energi- och energikombinationer, vilka är under ständig omvandling vilket skapar kontrasterande energikombinationer som i sin tur kan reagera med sinnesorganens energikombinationer. Detta i sin tur skapar nya energikombinationer som i form av elektriska impulser via hjärnan kan förmedlas till jagets psykiska strukturer för vidare befordran till jaget, den fasta punkten, där energiimpulsen vänder och medför själva upplevelsen.

Det är alltså jagens laborerande med energioceanen som skapar förutsättningarna för livsupplevelse. Alla former av energiomsättningar kan gå olika hastigt och kan för jaget upplevas som ställförflyttning, förvandling från ett tillstånd till ett annat men framförallt ger förändringar i energioceanen underlag för upplevelse av begreppen tid och rum samt materia. En energikombinations födelse, manifestation och död kan gå snabbare eller långsammare.

Det registrerande jaget upplever därvid olika energikombinationers förändringshastigheter. "Mellanrummet" mellan dessa olika förändringshastigheter som alls inte är fysiskt utan rent psykiskt är det som vi upplever som tid. Tiden är alltså ett psykiskt rum. Annorlunda uttryckt: hastigheterna på de olika förändringarna i energioceanen ger oss en föränderlighetens skala som i sin högsta instans är tiden och tiden således rörelsens eller manifestationens distans. Men de olika energikombinationerna och deras förändringshastigheter kan ta mer eller mindre plats inom det aktuella förnimmelseområdet i medvetandet. Detta skapar förutsättningar för upplevelsen av rummet. I förhållande till jagets aktuella "nu" kan en energikombination "ta plats" omkring, framför eller bakom detta nu, vilket ger rumsupplevelsen. Tiden och rummet är alltså skapade, subjektiva fenomen. Det objektiva rummet och tiden är funktioner av att flera väsen på ungefär samma utvecklingsnivå kommit överens att benämna vissa energikombinationers inbördes relationer med "fysiska" mått.

En "fysisk" hastighet är alltså en funktion av olika energikombinationers förändringshastigheter i förhållande till andra och tid och rum alltså relativa. Hastigheten på förändringen födelse till död för en cellindivid går mycket snabbare än för en människa, som i sin tur genomför livsförloppet mycket snabbare än jordklotsindivid. I förhållande till våra "normala" hastigheter är nämnda förlopp för en fotonindivid nästan oändligt snabbt, det vi kallas för c . Skulle vi med sofistikerad teknik kunna göra undersökningar på individer mindre än fotoner skulle vi uppmäta hastigheter högre än c .

Konsekvens: all upplevelse är av "inre" karaktär. När jag upplever solens sken eller skogens sus eller bilfärden genom landskapet är detta ingenting annat än mitt jags energikombinationers (i form av sinnesorgan) reaktioner med omvärldsenergierna, som för mig ger föreställningen om ljus, träd och vägar. Kunskaper som innebär igenkännande för mig. Jag ser alltså in i mitt eget förgångna och ingen annan har samma upplevelse som jag även om vi sitter tillsammans i bilen. Vi skulle visserligen kunna gå fram till ett hus och berätta för varandra om färg, material, form etc. men detta kan ske enbart på grund av att vi objektiviserat våra subjektiva upplevelser.

När vi upplever solens sken och tror att ljuspartiklarna eller ljusvågorna färdas genom rymden med hastigheten c är detta i högsta grad illusoriskt. Som nämnts borde livslängden på en foton röra sig om bråkdelar av en sekund. Hur skulle den kunna leva cirka åtta minuter, den tid det tar för ljuset att ta sig från solen till jorden. Förloppet ur psykisk synvinkel är i stället att energikombinationen solen skapar energikombinationer eller energitillstånd i vilka fotonindivider kan inkarnera fysiskt. Hastigheten på dessa fotoners livslängd är så hög att den i jämförelse med våra normala objektiviserade hastigheter ger oss värdet c .

När jag sätter mig i bilen och kör en runda, en form av ställförflyttning, innebär detta att den relativt stabila energikombinationen bilen tillförs energikombinationer med överskott av tyngdenergi. Balansen känslö- och tyngdenergi rubbas och kraft frigörs som ökar bilens rörelseenergi i förhållande till omgivningen vilket i sin tur medför upplevelsen av förflyttning. Som synes: all livsupplevelse baserar sig på av jagen skapade energikombinationer och dessas förändringshastigheter som registreras av jag med därtill anpassade sinnesorgan som sekundärt kan ge föreställningen om en fysisk värld.

För att ge en heltäckande logisk analys av ovanstående måste jag hänvisa till Martinus och jag vill också gärna rekommendera Per Bruus Jensens "Sol och måne".

Materia

All materia består av olika kombinationer av de primärt andliga eller psykiska eller elektromagnetiska grundenergierna. Kombinationerna skapas vid jagens laborerande med energioceanen. Att materien kan upplevas fysiskt orsakas helt och hållet av att jagen under vissa skeden av sin utveckling eller snarare inveckling (i materien) bildar speciella energikombinationer, de fysiska sinnesorganen, som vid reaktioner med omvärldsenergierna

ger oss föreställningen om en fysisk värld. Denna kan framträda för det observerande jaget som oorganisk eller organisk där den organiska är mycket mer lågvibrerande än den oorganiska. All materia består av levande varelser i levande varelser – en människa är en organism inom jordklotsväsendet. Människan i sin tur består av organindivider, som är uppbyggd av cellindivider o.s.v. När vi kommer på tillräckligt ”långt avstånd”, kosmiskt sett, från livsenheterna, d.v.s. energikombinationernas vibrationskillnader blir stora, ser vi inte de enskilda individerna utan bara den samlade massan av dem som just materia.

En sten som vi kan kalla en stoftenheter är i sig naturligtvis icke-levande men den består av molekyler och atomer (olika livsenheter). De energitillstånd som stenen representerar och i vilka de enskilda atomerna och molekylerna ständigt och jämt inkarnerar, har vid något tillfälle skapats av ett levande väsen och kan vara så stabilt ur vår synvinkel att det i miljontals år kan ge inkarnationsmöjligheter för molekyler och atomer med livslängder på bråkdelar av sekunder.

Ger Martinus världsbild svar på frågorna?

Nej för dem som tror på materialismen som den enda sanna vetenskapen. Även om vederbörande inser brister och svagheter i sin tro – det är faktiskt fråga om tro, baserad på dogmer i form av postulat och läror som inte är vetenskapligt bevisade – så håller man fast vid materialismen, ett nödvändigt skede i individens utveckling mot att bli ett vetande väsen.

Nej för de religiösa som tror på de olika religionernas dogmer.

Nej för dem som inte bryr sig, inte orkar ställa frågorna, inte engagerar sig i andliga frågor.

Ja för dem som inte nöjer sig med att tro. Som vill veta men inser att ett absolut vetande ligger bortom vår förmåga f.n. Man får nöja sig med att skaffa en teoretisk insikt om allt, en insikt som i varje analyserbar detalj ger ett helhetsperspektiv som är logiskt. Martinus analyser skall man inte tro på utan i mån av intresse undersöka och leva sig in i efter förmåga.

Ja för dem som inser att Martinus analyser är ett vetenskapliggörande av Jesu förkunnelse, därför namnet Tredje testamentet.

Om Martinus analyser är riktiga kan vi betrakta Big Bang teorin som ett hugskott i det materialistiska rummet utan vetenskaplig relevans. Att fysisk materia skulle vara det primära i tillvaron som tillkommit av en ren slump är orimligt. I Martinus kosmologi är allt logiskt skapande som i slutändan är till glädje och gagn för levande väsen även om ”det obehagligt goda” kan te sig nog så fasansfullt i ett kortsiktigt perspektiv.

Antimateria, mörk materia och mörk energi är fenomen som visar att det bakom den fysiska materien finns något, som Martinus kallar den andliga eller psykiska eller elektromagnetiska (sensu lato) världen, som är primär i förhållande till fysisk materia. När man från det fysiska planet söker förklara observerbara fenomen finner man bakomliggande faktorer som indikerar förekomsten av en andlig materia, som är primär i förhållande till det fysiska.

Begrepp som energi, tid, rum, elektricitet, gravitation, psyke, medvetande, jagförnimmelse, illusion och verklighet, som hos materialisterna saknar definitioner får hos Martinus noggranna analyser, som ger ett helhetsperspektiv på tillvaron, där allt är meningsfullt och genomsyrat av kärlek i ett större sammanhang.

Gunnar Carlsson gunnar.carlsson@gmail.se

